दालकः-लिका, दिदालयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककालयतिवत् (175) ऊह्यानि ।

(824) "दशि दंशने" (X-चुरादिः-1675. सक. सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः ।

'दंशने दशतीति स्यात् तत्र दंशयते णिचि ॥
भाषणे दंशयेत् .... ।' (श्लो. 164-5) इति देवः ।
दंशकः-शिका, दिदंशयिषकः-षिका, इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिककुंशयतिवत् (232) ज्ञेयानि । आकुस्मीयत्वादस्य शानजेव भवति । दंशयमानः, दिदंशयिषमाणः, इति विशेषः ।

(825) "दशि भाषार्थः" (X-चुरादिः-1765. सक. सेट्. उभ.)

आस्वदीयः । 'भासार्थः' इति क्षीरस्वामी ।

'दंशने दशतीति स्यात् तत्र दंशयते णिचि ॥
भाषणे दंशयेत् .... ।' (श्लो. 164-165) इति देवः ।
दंशकः-शिका, दिदंशयिषकः-षिका ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिककुंशयतिवत् (232) ज्ञेयानि ।

(826) "दसि दर्शनदंशनयोः" (X-चुरादिः-1676. सक. सेट्. आत्म.)

आकुस्मीयः ।

'दंसयेन् मोक्षणे, दस्येत् क्षये, दंसयते णिचि ॥
दंशदर्शनयोः, दासेर्दाने दासति दासते ।' (श्लो. 186-7) इति देवः ।
दंसकः-सिका, दिदंसयिषकः-षिका ; इत्यादीनि समस्तान्यपि रूपाणि चौरादिककुंशयतिवत् (232) ज्ञेयानि ।

"अत्र 'दस—' इत्यनिदितमपि केचित् पठन्ति । यदाह—'पितेव पुत्रं दसये वचोभिः—' इत्यत्र भट्टभास्करः—'दसये=संगृह्णामि । 'दस दंशनदर्शनयोः' चौरादिक उदात्तेत् । व्यत्ययेन वृद्ध्यभावः ।' इति ।" इति माधवधातुवृत्तौ ।